

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Ш., 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Ш., СЪСТАВ II, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагьозян

Членове: Константин Г. Моллов
Теодора Енч. Димитрова

при участието на секретаря Силвия Й. Методиева
като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагьозян Въззивно гражданско дело № 20223600500472 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №234/5.08.2022г. по гр.д.№1482/2021г. по описа на НПРС , съдът е признал за установено по отношение на Д. П. А., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и С. П. К., с ЕГН ***** от гр. Ш...., че Л. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш..... и Р. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш....., СА СОБСТВЕНИЦИ на следната реално определ. част от недвижим имот, а именно: част от УПИ VII-261 от кв.10 по действащия към момента план на с. М..., от 115 /сто и петнадесет/ квадратни метра, заключена между точки 1-2-3-4-5-6-7-1 от скицата Приложение №8 към заключението на вещото лице, която е неразделна част от съдебното решение, при граници на въпросната част: от изток УПИ VII-261, от запад УПИ VI-260, от север УПИ XII-254 и от юг – улица, отхвърли. е предявения иск с правно основание по чл. 54, ал.2 от ЗКИР, във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК от Л. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш..... и Р. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш....., против Д. П. А., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и С. П. К., с ЕГН ***** от гр. Ш....., за признаване спрямо ответниците, че ищите са собственици на реално определ. част от недвижим имот от 19 кв.м., представляваща част от УПИ VII-261 от кв.10 по действащия към момента план на с. М..., като неоснователен и недоказан , присъдил е на страните разноските им по делото съобразно изхода от спора.

Решението е обжалвано от ответниците Д. П. А. и С. П. К. и двете действащи, чрез пълномощника си адв.Е. Х. от ШАК в частта му с която съдът е уважил иска по чл.54 ал.2 от ЗКИР ,като е признал за установено ,че ищите са собственици на реално определ. част от 115 кв.м. от техния УПИ VII-261 в кв.10 на с.М... заключена между точки 1-2-3- 4-5-6-7-1 от скицата Приложение №8 към заключението на вещото лице по СТЕ като

незаконосъобразно и неправилно по изложените в жалбата съображения. Искът на ищите бил основателен само за грешно отразената в кадастъра обособена част от УПИ-VII-260 от 26 кв.м. , заключена между синята и червената линия съответно т.1-2-7 по комбинираната скица –приложение №8 от СТЕ, а за останалата част до 115кв.м., което в случая била 89 кв.м. заключена в т.2-3-4-5-6 по комбинираната скица –приложение №8 от СТЕ за които съдът е признал ,че са собственост на ищите решението следвало да бъде отменено поради необоснованост и незаконосъобразност и искът да се отхвърли.

Въззиваемите Л. М. Л. и Р. М. Л. са депозирали отговор на въззивната жалба с който я оспорват като неоснователна и недоказана и молят съдът да потвърди решението в обжалваната му част.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК от надлежна страна, при наличие на правен интерес и е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

След проверка по реда на чл. 269 от ГПК, въззивният съд намери, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като в хода на процеса и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Като обсъди основанията и доводите изложени от страните ,както и събраните по делото доказателства ,съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Ищите са предявили срещу ответниците иск с правно основание чл.54 ал.2 от ЗКИР .

В исковата си молба /уточнена и допълнена/, ищите твърдят ,че са собственици на по ½ ид. част от недвижим имот, представляващ дворно място от 1269 кв.м., ведно с построените в него къща и сайвант, представляващо парцел IX-356 от кв.23 по регулационния план на село М..., общ. К..., действащ към 1928 г. и съответстващ на УПИ VI-260 в кв.10 по регулационния план на селото от 1986 г. Ищите придобили собствеността на имота през 1983 г. по силата на договор за дарение от праводателите Р.П.Р. и А.Ж.Р., за което бил съставен нотариален акт №..... г. на НпРС, които праводатели пък притежавали имота по давностно владение. Ответниците били съсобственици на източния, съседен УПИ VII-261 от кв.10, съответстващ на парцел III-356 от кв.23 по плана от 1928 г. Имотните граници на парцела на ищите били: улица, П.Д.Ж. и от двете страни М.С.М., подробно описани в НА №23, том II, дело 449/1983 г. на нотариус при НпРС и съответстващи на границите, отразени за имота по плана от 1928 г. Със заповед №РД 25-301/1986 г. бил одобрен и приет дворищно – регулационен план на селото, като в него в кв.10 имотните граници били отразени като регулационни граници на имота на ищите. През 1995 г. по инициатива на праводателя на ответниците П.Д.Ж., Община К.. подготвила попълване на кадастъра между имоти пл.№260 и №26. С това изменение имотната граница между двата имота по регулационния план от 1986 г. се предвиждало да бъде изместена на 3 м в посока имота на ищите. Ищите обжалвали предложеното изменение, но въпреки това

със заповед №РД-25- 26 от 30.01.1996 г. на кмета на общината било одобрено попълване на кадастъра между парцели пл.№260 и пл.№261 на кв.10 и изменен кадастъра между парцели VI-260 и VII-261, на основание чл.32 ,ал.1, т.1 от ЗТСУ /отм./. Изменението било отразено с червен и кафяв цвят в приложената към заповедта скица №444/24.08.1995 г. Съществуващата имотна граница, която била и регулационна между двата имота с изменението била изместена на запад, в посока имота на ишците с 3 метра успоредно на имотната граница, считано от изградените постройки в УПИ VII-261. Така площта на имота на ишците намаляла със 134 кв.м. - от 1269 кв.м. до 1135 кв.м. след изменението от 1996 г. Ишците твърдят, че не ответниците, а самите те са собственици на реално обособената част от недвижим имот УПИ VII-261 с площ 134 кв.м., с граници: от запад - имота им, от север-УПИХII-254 и от юг - улица „Ц.С.“. Ишците владеели реално обособената част от недвижимия имот УПИ VI-260 от кв.10, непрекъснато от 1983 г., когато придобили имота. След изменението на плана през 1996 г. имотната граница между двата съседни имота на място се запазила. И към настоящия момент тя не съответствала на одобрената промяна със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. Ответниците придобили имота си през 1996 г., но те не предприели действия по преместване на съществуващата ограда между имотите и по завладяване на процесната част, нито предявявали претенции върху нея. Ишците възложили две частни технически експертизи и такива били изготвени от лицензирани инженери-геолози. Установило се, че при попълване на кадастъра и изменението му със заповедта от 1996 г., имотните граници за поземлените имоти между парцели УПИ VII-261 и УПИ VI-260 не съвпадат с регулационните, и че кадастралната граница между УПИ VI-260 и УПИ VII-261 от кв.10 е изместена с 3 метра в посока „изток-запад“ навътре в УПИ VI-260, след служебното изменение от страна на Община К...

Предвид изложеното ишците молят съдът да признае за установено по отношение на ответниците, че ишците са собственици на реално обособена част от имот УПИ VII-261 от кв.10 по плана на с. М..., обл. Ш..., с площ 134 кв.м., при граници: от изток –имот УПИ VII-261, от запад УПИ VI-260, от север УПИ VХII-254 и от юг-улица ,както и да признае за установено по отношение на ответниците че в действащият кадастрален план на с.М... ,одобрен със заповед № РД-25-26/30.01.1996г. на кмета на Община К.. неправилно реално обособена част от имота собственост на ишците с площ от 134кв.м. попадаща в УПИ VI-260 кв.10 по плана на с.М... общ.К.. одобрен през 1986г. и заключваща се в следните граници от изток –имот УПИ VII-261, от запад УПИ VI-260, от север УПИ VХII-254 и от юг-улица е отразена като част от кадастралната основа на имота на ответниците УПИ VII-261 като към датата на одобряване на изменението в регулацията и кадастралният план на с.М... със заповед №№ РД-25-26/30.01.1996г. на кмета на Община К.. ишците са били собственици на тази неправилно отразена част с площ от 134 кв.м. и това да се нанесе в кадастралната карта в действащият план на с.М... общ.К...

В предоставения срок за писмен отговор ответниците са депозирали общ такъв. Искът е счетен за допустим, но неоснователен. Ответниците не спорят, че ишците са собственици на УПИ VI-260 в кв.10 на с. М..., общ. К., както и че те са собственици на съседния УПИ

VII-261. Претенцията на ищите била мотивирана с твърдения, че процесната площ е била придадена към техния имот и има неуредени сметки по регулация. Считат, че процесната площ не е придаваемо място по смисъла на закона, а придобиването му по давност считат за недопустимо /чл.59 от ЗТСУ отм./. От приложените към исковата молба документи намират за видно, че по ДРП на с. М... от 1928 г. е урегулиран имот с пл. №356, като са се образували парцели IX-356 и III-356 в кв.23 и определена граница между тях. Към този момент имотите не били застроени и определена дворищно регулационна линия не била материализирана. С новия план от 1986 г. била определена нова номерация - УПИ VII-261 УПИ и VI-260. Границата между имотите била грешно начертана в кадастралната основа, като минаваща по западните стени на постройките в имота на ответниците. С молба от 1992 г. праводателят им поискал да се определи границата и коригира кадастъра. Така кадастралната граница между двата имота била приведена в съответствие с дворищната регулация и не съвпадала, а отстояла от стените на постройките в техния имот. Самата заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. била обжалвана от ищите в АС[1]Ш.. и с влязло в сила решение на съда отхвърлена. Тъй като за процесните 134 кв.м. не били приложими нито основанията на пар.8 от ПР на ЗУТ, нито правилата за придобивна давност, считат искът за неоснователен.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следното от фактическа и правна страна: По силата на договор за дарение на недвижим имот, обективиран в нотариален акт №..... г. на НпРС, ищите Л. М. Л. и Р. М. Л. са придобили собствеността на следния недвижим имот, находящ се в с. М..., обл. Ш...: къща и сайвант със застроено и незастроено дворно място от 1269 кв.м., за което по плана на с. М... е отреден урегулиран парцел IX-356 от квартал 23, при съответните граници. Имотът им е бил дарен от техния дядо, който го е придобил по давностно владение, за което е имал съставен нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по давност №... г. на НпРС. Към настоящия момент имотът представлява УПИ VI-260 от квартал 10 по плана на с. М... Ответниците Д. П. А. и С. П. К. са собственици също по силата на договор за дарение, за който е съставен нотариален акт №123, том II, дело №2451/1996 г. на НпРС, съответно на 2/3 идеални части и 1/3 идеална част на съседния на ищите имот, представляващ къща и стопански постройки, заедно със застроено и незастроено дворно място от 1 300 кв.м., представляващо имот №261, за който по плана на с. М... е отреден парцел VII-261 от квартал 10, включващ собствено място от 1270 кв.м., а урегулиран 1300 кв.м., при съответните граници. Праводателите на ответниците – родителите им, са придобили имота по давностно владение, за което е бил съставен нотариален акт №264, том I, дело №391/1962 г. на НпРС, като към онзи момент имотът е представлявал урегулиран парцел III -356 от квартал 23, с площ от 1270 кв.м. През 1995 г. от геодезист при Община – гр. К.. на 09.05.1995 г. е съставен констативен акт за непълноти и грешки в одобрен кадастрален план относно западната кадастрална граница на имот пл. №261 от кв.10. Със заповед №РД-25-26/30.01.1996 г. на Кмета на Община К., на основание чл.32, ал.1, т.1 е одобрено попълване на кадастъра между имоти пл.№260 и 261 в кв.10 и изменение на кадастъра между парцели VI[1]260 и VII-261. С това изменение границата между имотите се измества на запад и навлиза в имота на ищите. Целта на това изменение е била да се

възстанови положението на кадастралната и регулационна граница между парцел IX-356 и парцел III-356 от квартал 23. Реално изменението не е възстановило с точност границата по плана от 1928 г., а с незначително отклонение, така, както е показано на изготвената скица Приложение №8 от заключението на вещото лице. След изменението със заповедта №РД-25-26/30.01.1996 г. на Кмета на Община К.. страните са продължили да владеят имотите си в границите по плана от 1986 г. и всъщност това изменение не е било приложено. След промяната през 1996 г. е била издадена Заповед №РД-25-886/21.09.2007 г. на Кмета на Община – гр. К., с която на основание чл.129, ал.2 и чл.134, ал.2, т.6 от ЗУТ е одобрено изменение на плана и е променена регулацията на няколко парцела, между които и двата процесни УПИ. През 2010 г. ищците са подали заявление до Кмета на Община К.. за промяна на регулационния план относно границата между имотите, но Експертният съвет по устройство на територията при Община К.. с решение по протокол №8 от 36.08.2010 г. не е приел предложението за изменение. През 2012 г. ищците отново са подали заявление за изменение на ПУП, което е отказано със Заповед №РД-25-344/17.07.2012 г. С последваща молба вх. №ВКК 3333/29.10.2013 г. ищците са поискали служебно изменение на дворищно[1]регулационния план между УПИ VI-260 и УПИ VII-261, което също е отказано от Експертния съвет по устройство на територията при Община К., като в протоколно решение №33/07.11.2013 г. е посочено, че доколкото между двете УПИ не е налице придаваемо място по регулация, то не може да се приложи разпоредбата на пар.8, ал.1 от ПР на ЗУТ. Този отказ е бил обжалван от ищците пред Административен съд – Ш., като с решение №20/29.04.2014 г., влязло в сила на същата дата, жалбата е отхвърлена.

От показанията на разпитаният по делото пред НПРС свидетел на ищцовата страна М.. Л. М., чиито показания съдът кредитира се установява, че къщата в имота на ищците е строена през 1956 година, а тази в съседния имот – на ответниците, която е на границата между имотите, съгласно плана от 1986 г. - през 1958 г. По-навътре в имота на ответниците, също на границата имало постройки, строени през 1960 г. След тези постройки била изградена границата с тел, като я изградили собствениците на съседния имот – праводателите на ответниците.

От заключението на назначената по делото съдебно-техническа експертиза пред НПРС се установява, че към 1962 г. и 1974 г., когато горепосочените имоти са били собственост на праводателите на страните, за с. М..., обл. Ш.. е действал планът, одобрен със заповед №309 от 11.02.1928 г., съгласно който имотът на ищците е представлявал парцел IX[1]356 от квартал 23 с площ от 1219 кв.м., а имотът на ответниците е представлявал парцел III[1]356 от квартал 23 с площ от 1232 кв. Границата между тези два имота е отразена на скицата Приложение №8 към заключението на експертизата с червена линия и номерирана с точки 2-6. През 1986 г. е одобрен нов план за с. М... и имотите на страните представляват VI-260 от квартал 10 – на ищците и УПИ VII-261 от квартал 10 – на ответниците. Границата между двата имота, съгласно този план е изместена на изток към УПИ VII-261. Мястото на кадастралната граница между двата процесни имота по плана, одобрен през 1986 г., не отговаря на мястото на тази граница в преходния действащ план,

одобрен през 1928 г. По приложената комбинирана скица на приложение 8 към експертното заключение границата между парцел IX-356 и парцел III-356 в кв.23 по плана от 1928 г. е нанесена с червена линия. Границата между УПИ VI-260 и УПИ VII-261 в кв.10 по плана, одобрен 1986 г. е нанесена с черна линия и номера на подробни точки 3-4-5. По плана одобрен 1986 г. кадастралната и имотна граница между имоти с планоснимачни номера 260 и 261 съвпада с дворищнорегулационната линия между УПИ VI-260 и УПИ VII-261. Със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. на Кмета на Община К.. описаните кадастрална и регулационна граница се преместват в западна посока. На комбинираната скица Приложение 8 новото положение на кадастъра и регулацията е изчертано със син цвят линия, означена с точки 1-7. Площа на УПИ VI-260 е 1330 кв.м. , а площта на УПИ VII-261 - 1146 кв.м. Целта на изменението на плана, одобрено със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. на Кмета на Община К.. е била да се възстанови положението на кадастралната и регулационна граница между парцел IX-356 и парцел III-356 в кв.23 по плана от 1928 г. Вещото лице сочи ,че бившето местоположение на тази граница съответства на червената линия Приложение 8 с означени точки 2-6. Според изменението на плана със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. бившето местоположение на тази граница е по синята линия с означени точки 1-7 Приложение 8, т.е. съществува разлика между установеното местоположение на границата от община К.. и установеното местоположение на границата от експертното заключение. По плана на с.М..., одобрен със заповед №РД-25-301 от 1986 г., изменен със заповеди №РД-25-26 от 30.01.1996 г. и със заповед №РД-25-886 от 21.09.2007 г. вещото лице е измерило измерил следните стойности: Дължина на източна граница на УПИ VI-260 към парцел УПИ VII-261 - 44.03 м. Дължина на южна граница (лице на имота към улицата) на УПИ VI-260 - 26.43 м. Площ на УПИ VI-260 - 1067 кв.м. Площ на УПИ VII-261 - 1236 м. Регулационният статут на имота, собственост на ищите е: По плана на с.М..., одобрен със заповед №309 от 11.02.1928 г. и съгласно нотариален акт №141 от 04.10.1974 г. имотът представлява парцел IX-356 в кв.23 по плана. По плана на с.М..., одобрен със заповед №РД-25-301 от 1986 г. имотът представлява имот с планоснимачен №260, за който е отреден УПИ VI-260 в кв.10 по плана на с.М.... Вътрешнорегулационната линия между УПИ VI-260 и УПИ VII-261 съвпада с кадастралната граница между имоти 260 и 261. По плана на с.М..., одобрен със заповед №РД-25-301 от 1986 г., изменен със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. на Кмета на Община К.. имотът представлява имот с планоснимачен №260, за който е отреден УПИ VI-260 в кв.10 по плана на с.М.... С това изменение е променена общата кадастрална граница между имоти 260 и 261 и общата регулационна граница между УПИ VI-260 и УПИ VII-261 в кв.10 по плана на с.М.... Вътрешнорегулационната линия между УПИ VI-260 и УПИ VII-261 съвпада с кадастралната граница между имоти 260 и 261. По плана на с.М..., одобрен със заповед №РД-25-301 от 1986 г., изменен със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г., изменен със заповед №РД-25-886 от 21.09.2007 г. на Кмета на Община К.. имотът представлява имот с планоснимачен №260, идентичен с УПИ VI-260 в кв.10 по плана на с.М.... Границата на владение между процесите имоти УПИ VII-261 и УПИ VI-260 по плана от 1986 г. е по означената в черно линия на Приложение 8 и номерирана с точки 3-4-5. В северния си край същата е материализирана с лека ограда, а в

южния си край по западните стени на сградите в УПИ VII-261.

Изменената кадастрална и регулационна граница със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. не е материализирана на място. Кадастралната и регулационна граница, одобрена със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. не съответства на същата по одобрения със заповед №РД-25-301 от 1986 г. кадастрален и регулационен план на с.М... и не съответства на границата по одобрения със заповед №309 от 11.02.1928 г. план на с.М.... **Владението на място се осъществява по границата по одобрения със заповед №РД-25- 301 от 1986 г. кадастрален и регулационен план на с.М....**

Вещото лице е изготвило комбинирана скица Приложение 8, на което е нанесло с черен цвят граници и сгради по план от 1986 г. и съществуващи на място, със син цвят дворищната регулация по плана от 1986 г. след последното изменение от 2007 г. и с червен цвят парцелите по плана от 1928 г. Площта на частта от УПИ VI-260, заключваща се в граници: от изток - УПИ VII-261, от запад-собствения на ищите имот УПИ VI-260, от север-УПИ XII-254, от юг -улица е: Съгласно кадастрален и регулационен план на с.М..., одобрен със заповед №РД-25- 301 от 1986 г., изменен със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. и със заповед №РД-25-886 от 21.09.2007 г. - 115 кв.м., площ заключена в многоъгълника, описан от точките 1-2-3-4-5-6-7-1. Съгласно установеното местоположение на бившата граница между парцел IX-356 и парцел III-356 от кв.23 по плана от 1928 г. и кадастралната и регулационна граница по плана от 1986 г. - 89 кв.м., площ заключена в многоъгълника, описан от точките 2-3-4-5-6-2. Описаната площ не представлява придаваема част към имота на ответниците.

При така установената фактическа обстановка ,съдът достигна до следните правни изводи :

Искът по чл.54 ал.2 от ЗКИР е установителен и има за предмет установяването правото на собственост на ищеца върху спорната площ и установяване на грешното и заснемане в кадастралната карта. Предпоставка за неговата допустимост е наличието на спор за материалното право на собственост върху неправилно заснетата площ.

В настоящия случай е от значение да се установи коя е действителната имотна граница между имота на ищите и ответниците.

Към момента, в който праводателите на страните по делото са придобили собствеността на парцел IX-356 и парцел III-356 от квартал 23 по плана на с. М... и към момента в който те са построили сградите в имотите си, е действал плана от 1928 г., който е определял граница между двата имота, която не е била материализирана. Собствениците на имоти към онзи момент са материализирали границата чрез изграждането от страна на праводателите на ответниците на сградите в парцел III-356 по продължение на тази граница и изграждането от страна на праводателите на ищите на перпендикулярната постройка в парцел IX-356, както и с поставянето на ограда в останалата част между имотите . Следователно още тогава собствениците на имотите в периода 1956г.-1966г. са материализирали граница, несъвпадаща с тази по плана. От този момент те са владели

имотите си именно в тези граници, а след това и техните правоприменници /страните по настоящото дело/ са продължили владението в тези граници. С изменението на плана през 1986 г. границата между имотите е променена, като е съвпаднала с имотната граница, установена между страните. Планът от 1986 г. е променил границата, така както тя е била материализирана на място и така както е било владението на страните върху имотите им. Последващите изменения на границата – от 1996 г. и от 2007 г. не са приложени относно тази граница и тя е останала и към момента съществува между имотите такава, каквато е материализирана – по плана от 1986 г. Вещото лице сочи в заключението си, че изменената кадастрална и регулационна граница със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. не е материализирана на място. По плана на с.М..., одобрен със заповед №РД-25-301 от 1986 г., изменен със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г., по отношение на общата граница между УПИ VII-261 и УПИ VI- 260 в кв.10, планът не е приложен. Владението на място се осъществява по границата по одобрения със заповед №РД-25- 301 от 1986 г. кадастрален и регулационен план на с.М.... Следователно съдът приема, че последният приложен регулационен план е именно одобрения със заповед №РД-25- 301 от 1986 г. кадастрален и регулационен план на с.М... и това е имотната граница между УПИ VII-261 и УПИ VI- 260 в кв.10 по плана на с.М....

Съгласно § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗКИР регулационните линии по приложен дворищнорегулационен план се отразяват в кадастралната карта като имотни граници на поземления имот. Затова в производството по иск за собственост, съответно чл.54, ал.2 от ЗКИР, подлежи на изследване положението на имота по плановете, предхождащи одобряването на кадастралната карта, като се съобразява дали има прилагане на регулацията по тях, което би обусловило трансформиране на регулационните граници в имотни. От установеното следва да се направи извод дали има несъответствия между отразеното в одобрената кадастралната карта и действително притежаваното от ищеца право на собственост. Предмет на доказване по делото ще са всички последователни регулационни промени, прилагането или неприлагането на дворищнорегулационните плановете, съответно - прекратяване на отчуждителното им действие, съобразно разрешенията, дадени в Тълкувателно решение № 3 от 15.07.1993 г. по гр. д. № 2/1993 г. на ОСГК на ВС и Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2011 г. по т. д. № 3/2010 г. на ОСГК на ВКС, и всички други факти, водещи до промяна на границите. С иска по чл.54 ал.2 от ЗКИР се установява, както спорното материално право така и неточното отразяване на обема на това право в кадастралната карта към момента на предявяване на иска, респективно към момента на приключване на съдебното дирене пред съответната инстанция по същество. Съгласно ТР№8/23.02.2016г. на ВКС по т.д.№8/2014г. принцип в гражданския процес е спорното право да се установява към момента на предявяване на иска, респективно - към момента на приключване на съдебното дирене в инстанцията по същество, при условията на чл. 235, ал. 3 ГПК. ЗКИР въведе основно изискване кадастралната карта и кадастралните регистри да отразяват вярно правото на собственост - чл. 2, ал. 5 ЗКИР, и да бъдат поддържани в актуално състояние - чл. 51 ЗКИР. Дори да не е допусната непълнота или грешка, промените в правото на собственост, настъпили след одобряване на кадастралната карта и

кадастралните регистри, също подлежат на отбелязване съгласно чл. 52 и чл. 53 ЗКИР. Ето защо определението, дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, следва да се тълкува не изолирано, а във връзка с цитираните разпоредби /чл. 2, ал. 5 и чл. 51 ЗКИР/, в смисъл, че установяването, както на спорното право на собственост, така и на неточното отразяване на обема на това право, по принцип е към момента на предявяване на иска, респективно - на приключване на съдебното дирене в инстанцията по същество, като се вземат предвид и тези настъпили след одобряване на кадастралната карта юридически факти, които имат значение за придобиване, изменение или погасяване на правото.

Ищците доказаха, че са собственици на парцел IX-356 в кв.23, а ответниците са собственици на парцел III-356 в кв.23 по плана от 1928 г., а по плана от 1986г. имотите са съответно УПИ VI-260 в кв.10 на ищците и УПИ VII-261 в кв.10 на ответниците.

Видно от заключението на вещото лице по СТЕ и Приложение №8 в случая спорната площ между страните е в размер на 115кв.м. заключена в многоъгълника, описан от точките 1-2-3-4-5-6-7-1 и е част от УПИ VII-261 от кв.10 по действащия към момента кадастрален план на с. М... и е налице грешка в това отразяване, тъй като имотната граница между имотите на страните е тази по регулационният план от 1986г. означена с черно и с точки- 3-4-5 от Приложение №8.

Това е така, тъй като изменената кадастрална и регулационна граница със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. по т.1-7 оцветена в синьо на Приложение №8 не е материализирана на място и по плана на с.М... изменен със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г., по отношение на общата граница между УПИ VII-261 и УПИ VI- 260 в кв.10, планът не е приложен.

Това е станало при действието на ЗТСУ/отм./ и в случая това е приложимият закон относно установяване на обстоятелството дали регулацията по отношение на това придаваемо място е била приложена. Съгласно чл. 110, ал. 1 ЗТСУ (отм.) дворищнорегулационният план (планът, с който се създават дворищнорегулационни парцели за жилищно и вилно застрояване) има непосредствено отчуждително действие, тоест правото на собственост върху придадените по регулация части от един имот към парцел, отреден за друг имот и съсобствеността върху образувания от два маломерни имота общ парцел се придобиват по силата на самата регулация от момента на влизане в сила на дворищнорегулационния план. Както бе разяснено в Тълкувателно решение № 3 от 15.07.1993 г. по гр. д. № 2 от 1993 г. на ОСГК на ВС, това придобиване е под прекратително условие, тъй като съгласно чл. 33, ал. 1 ЗТСУ (отм.) и чл. 86, ал. 2 ППЗТСУ (отм.), ако до влизане в сила на следващия дворищнорегулационен план, планът, предвиждащ придаване по регулация на част от един имот към съседен парцел, отреден за друг имот, или образуване на общ парцел от два маломерни имота, не бъде приложен, новият план се създава въз основа на първоначалното (преди неприложения план) положение на недвижимите имоти. Съгласно тълкуването дадено в Тълкувателно решение № 3 от 15.07.1993 г. по гр. д. № 2 от 1993 г. на ОСГК на ВС в хипотезите на 33, ал. 1 и чл. 33, ал. 2 ЗТСУ, независимо от различието, касаещо предпоставките за стабилизиране последиците

от отчуждителното действие на отменената дворищна регулация - по ал. 2, е необходимо само изпълнение на условията за заемане на придаваемия имот, а по ал. 1 освен заемане на придаваемата част и нейното владение, продължило минимум десет години, превръщането на парцелните граници по отменения план в имотни по новия план дефинира дворищно регулационния план като приложен. Следователно за да се установи, че регулацията е била приложена по отношение на спорното място следва по делото, предвид и факта, че не се доказва да е било изплатено следващото се за придаването място обезщетение, да се установи, че ответниците са заели придаваемото място от 115кв.м. и са го владели в рамките на 10г., което не е доказано по делото.

Съгласно разпоредбата на § 6, ал. 2 от ПР на ЗУТ, действащите към деня на влизане в сила на ЗУТ дворищно-регулационни планове могат да бъдат приложени по реда на ЗТСУ в 6-месечен срок от деня на влизане в сила на ЗУТ (тоест, до 30.09.2001 г.), а според алинея 4 на текста одобрените по стария ред до 31.12.2001 г. нови дворищно-регулационни планове могат да бъдат приложени по предвидения в ЗТСУ ред в 6-месечен срок от влизането им в сила (тоест най-късно до 31.06.2002 г.). След изтичане на горепосочените срокове, по силата на § 8 от ПР на ЗУТ (от 2001 г.), отчуждителното действие на влезлите в сила, но неприложени дворищно-регулационни планове се прекратява. Съгласно тази разпоредба на ЗУТ, отпада отчуждителното действие само на дворищната регулация. Тоест, установява се, че в настоящия случай отчуждителното действие на дворищната регулация по отношение на придаваемата част от 115кв.м. с регулационния план от 1996г. е отпаднало.

Предвид гореизложеното изменението в дворищно-регулационния план извършено със заповед № РД-25-26 от 30.01.1996г. с която е изменен последният регулационен и кадастрален план на с.М... , одобрен със заповед №РД-25-301 от 1986г. не е било приложено, и не е било извършено трансформиране на регулационните граници в имотни и следва кадастралният план да се създаде въз основа на първоначалното (преди неприложения план) положение на недвижимите имоти, което е по плана утвърден със заповед №РД-25-301 от 1986г. съгласно който план придаваемото място от 115кв.м. е част от УПИ VI-260 в кв.10 собственост на ищите по делото и е налице грешка в кадастъра, който отразява тази процесна част от 115кв.м. като част от УПИ VII-261 в кв.10 собственост на ответниците по делото.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в кадастралния план имотът на ищите не е заснет по неговите имотни граници, поради което е налице грешка в този кадастрален план и следва на осн.чл.54 ал.2 от ЗКИР да се признае за установено по отношение на ответниците, че по действащата кадастрална карта на с.М... съгласно заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. е допусната грешка, както следва: означената на комбинираната скица Приложение №8 част от 115кв.м. заключена между точки 1-2-3-4-5-6-7-1 представляваща част от УПИ VII-261 от кв.10 по действащия към момента кадастрален план на с. М... е неправилно заснета като част от имот УПИ VII-261 от кв.10, а не като част от имот УПИ- VI-260, както и че двамата ищци са собственици на тази част от недвижимият имот.

С оглед на обстоятелството, че правните изводи, до които въззивната инстанция е достигнала, съответства на правните съждения на първоинстанционния съд, то обжалваното решение следва да бъде потвърдено в обжалваната му част.

Решението в останалата му част не е било обжалвано и е влязло в сила.

Съобразно изхода от спора следва жалбоподателите да се осъдят да заплатят на въззиваемите страни разносните им по делото в размер на 450лв. за адвокатски хонорар.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.271 ал.1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №234/5.08.2022г. по гр.д.№1482/2021г. по описа на НПРС в частта му с която, съдът е признал за установено по предявения иск с правно основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР от Л. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и Р. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш.... срещу Д. П. А., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и С. П. К., с ЕГН ***** от гр. Ш...., че по действащата кадастрална карта на с. М..., обл. Ш., одобрена със заповед №РД-25-26 от 30.01.1996 г. на Кмета на общ.К. е допусната грешка, както следва: означената на комбинирана скица /Приложение № 8/ от заключението на вещото лице Р. Х..., част от 115кв.м. заключена между точки 1-2-3- 4-5-6-7-1 представляваща част от УПИ VII-261 от кв.10 по действащия към момента кадастрален план на с. М... е неправилно заснета като част от имот УПИ VII-261 от кв.10, а не като част от имот УПИ- VI-260 от кв.10, както и че признава за установено по отношение на Д. П. А., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и С. П. К., с ЕГН ***** от гр. Ш...., че Л. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и Р. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш..., ул.,В..., СА СОБСТВЕНИЦИ на следната реално определ. част от недвижим имот, а именно: част от УПИ VII-261 от кв.10 по действащия към момента план на с. М..., от 115 /сто и петнадесет/ квадратни метра, заключена между точки 1-2-3-4-5-6-7-1 от скицата Приложение №8 към заключението на вещото лице, която е неразделна част от съдебното решение, при граници на въпросната част: от изток УПИ VII-261, от запад УПИ VI-260, от север УПИ XII-254 и от юг – улица.

Решението в останалата му част е влязло в сила.

ОСЪЖДА Д. П. А., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и С. П. К., с ЕГН ***** от гр. Ш.... да заплатят на Л. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш.... и Р. М. Л., с ЕГН ***** от гр. Ш.... разноски по делото за въззивната инстанция в размер на 450лв. за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____